

20

E

EXPOSITIO

CALNONIS

MISSÆ.

1492.

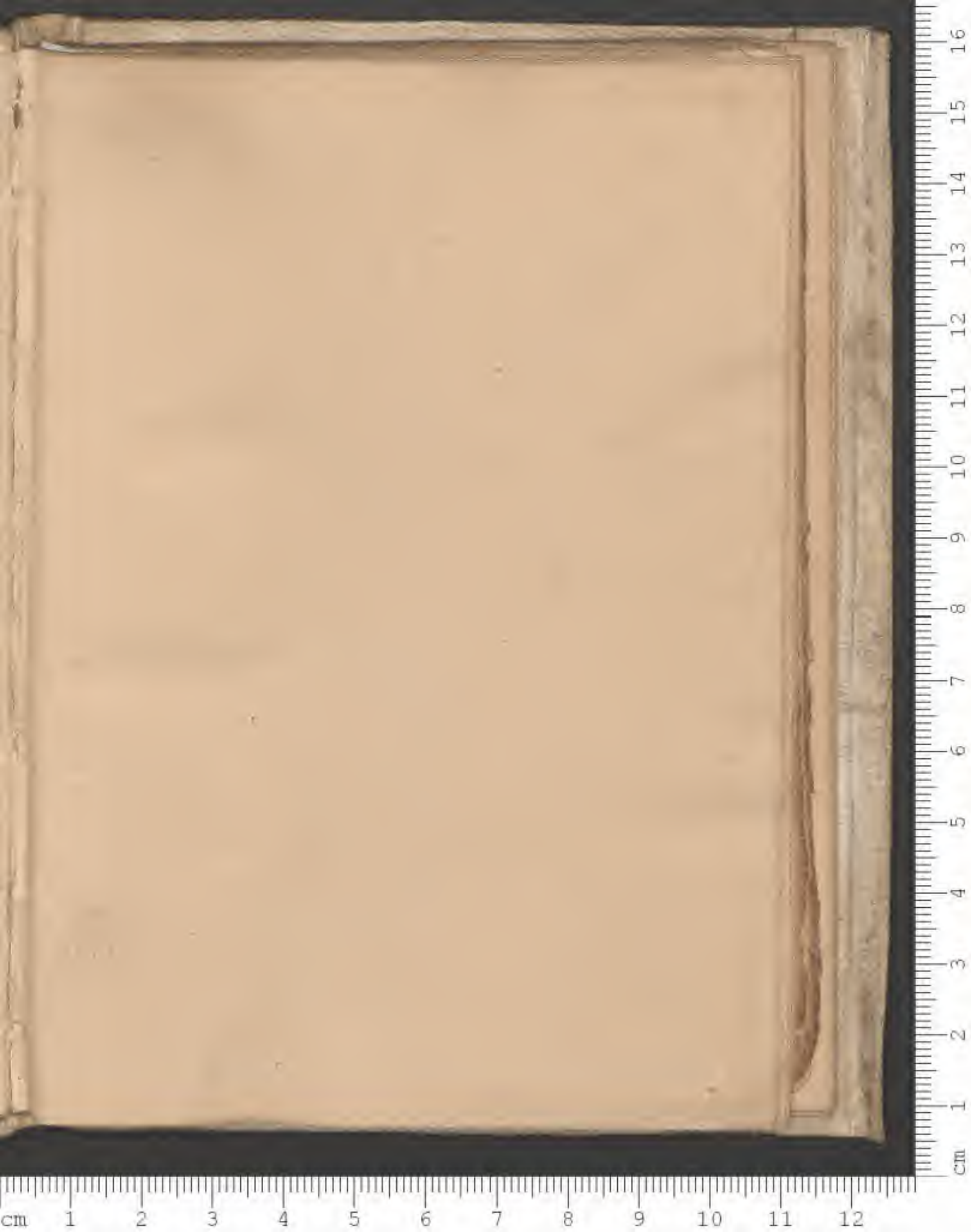
5

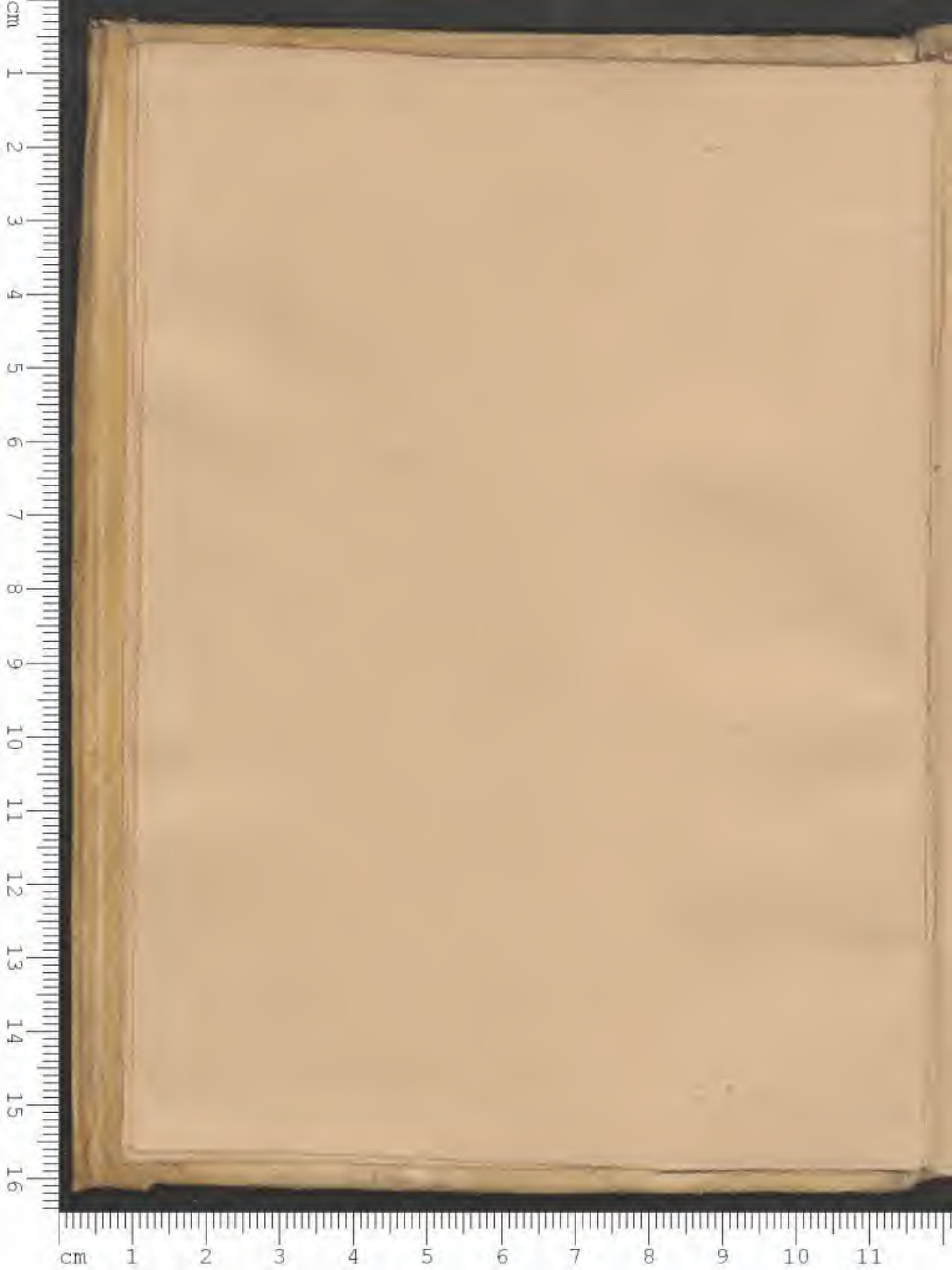
F.^{xv} in-8 Suppl. 2, 2

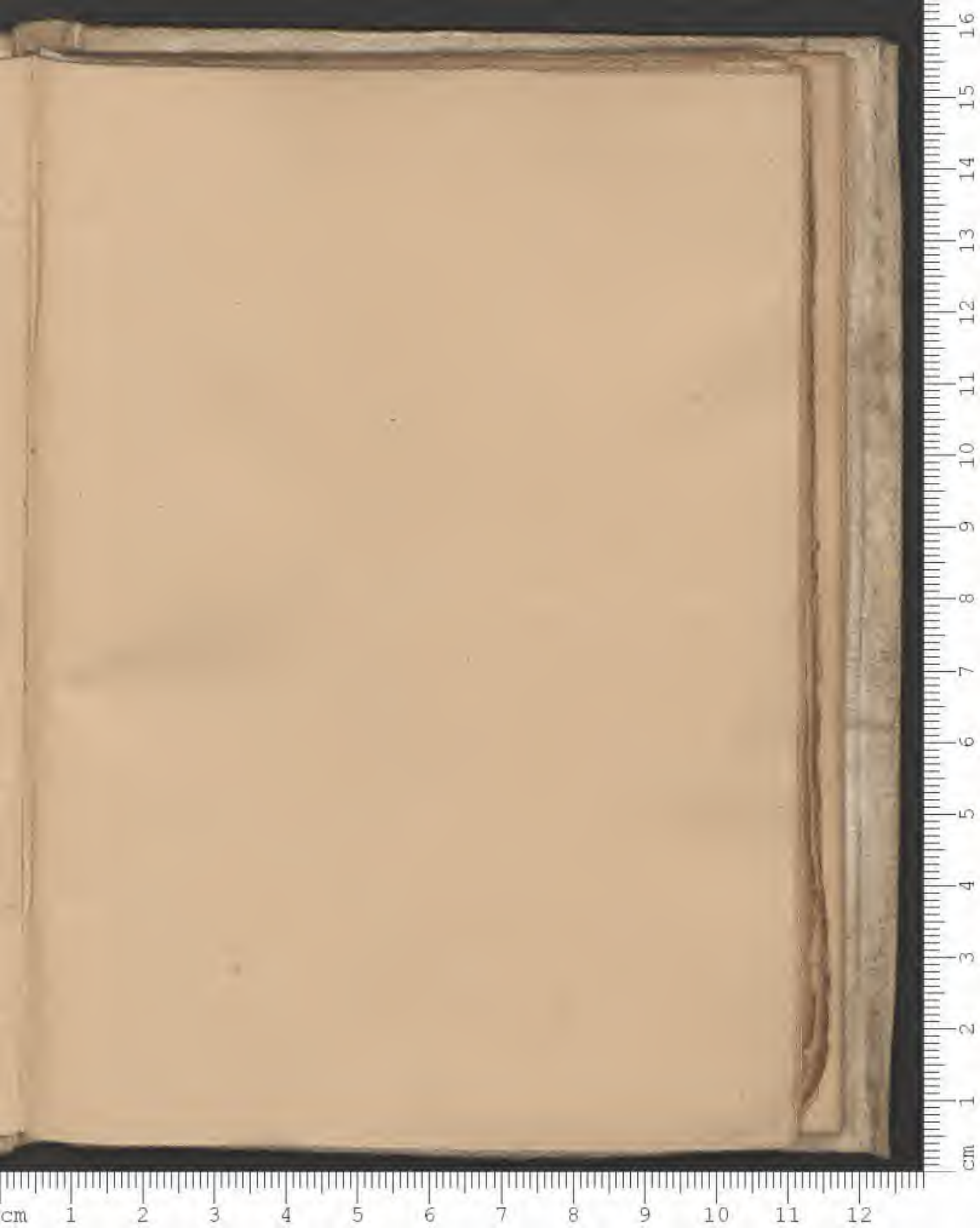
Un dictionnaire abrégé
de l'histoire de
l'art de l'architecture
(n° 730 de l'édit.)

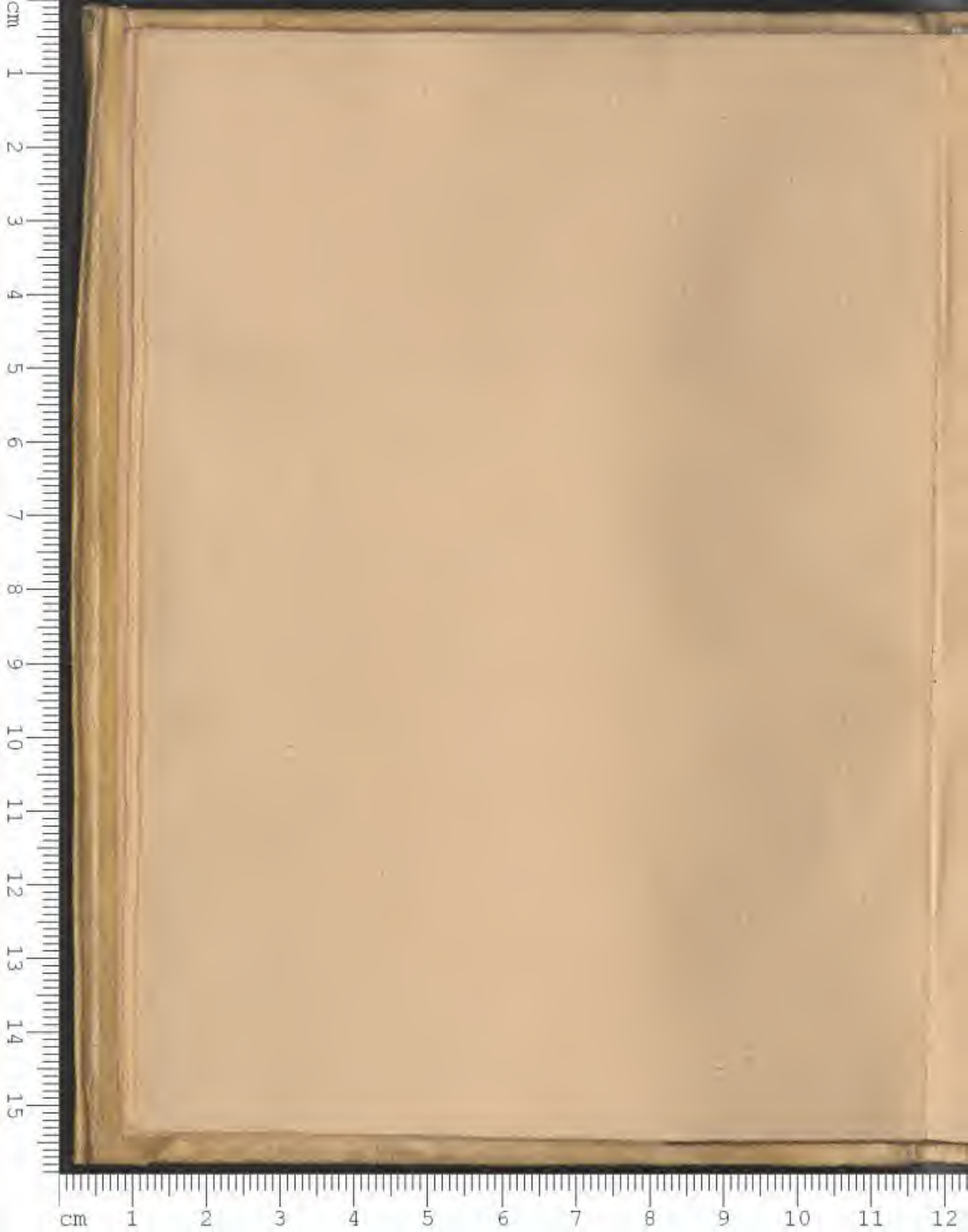

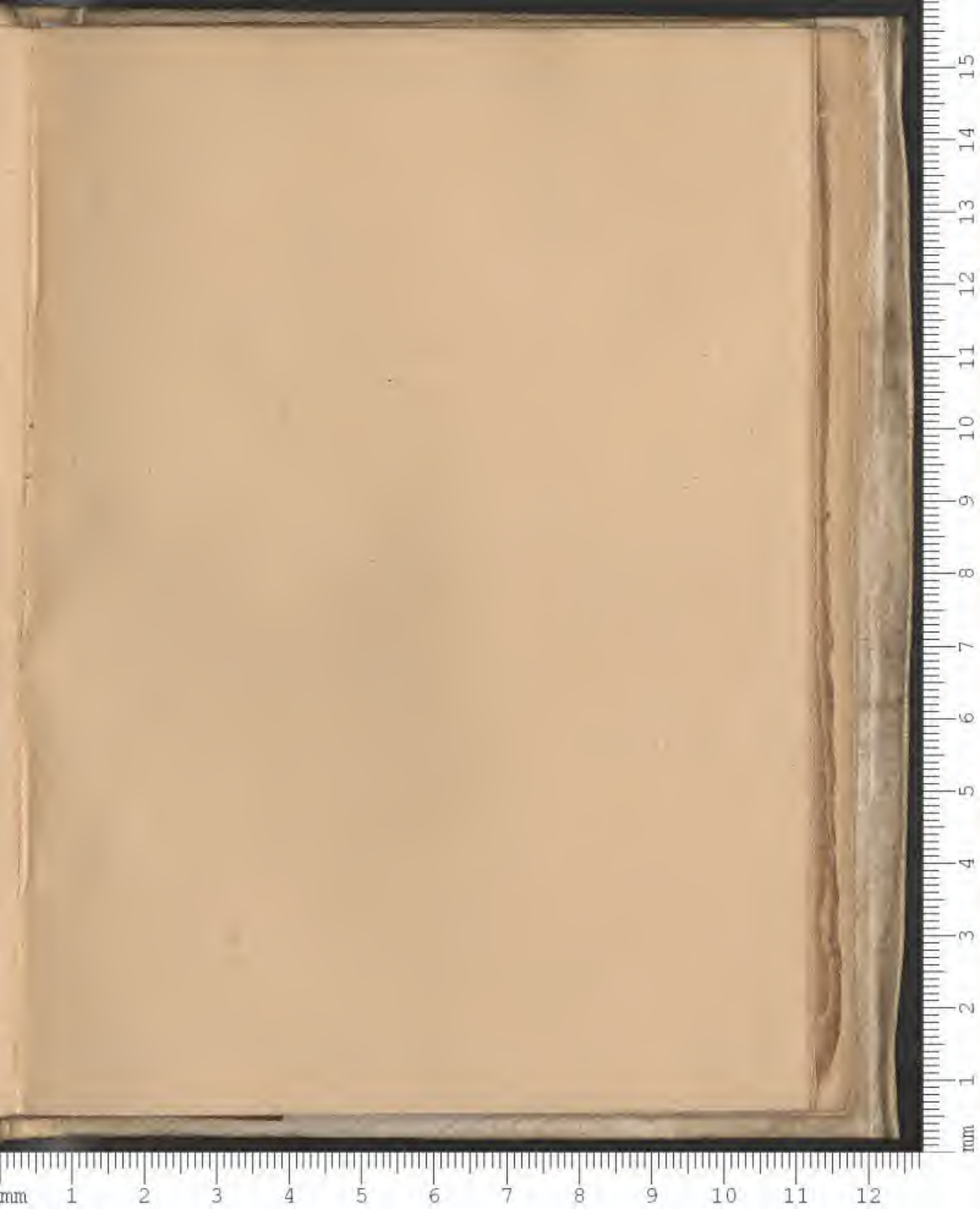

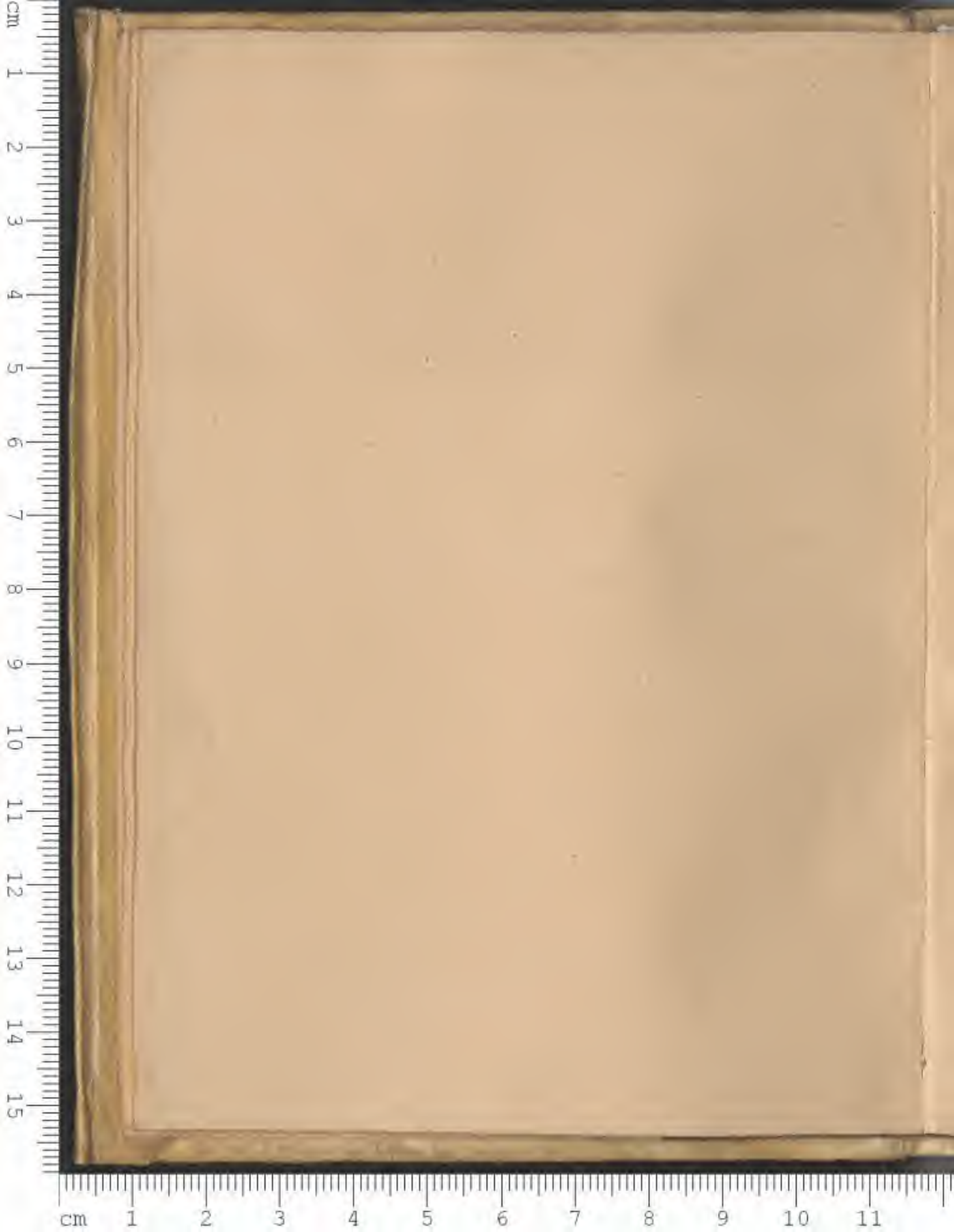

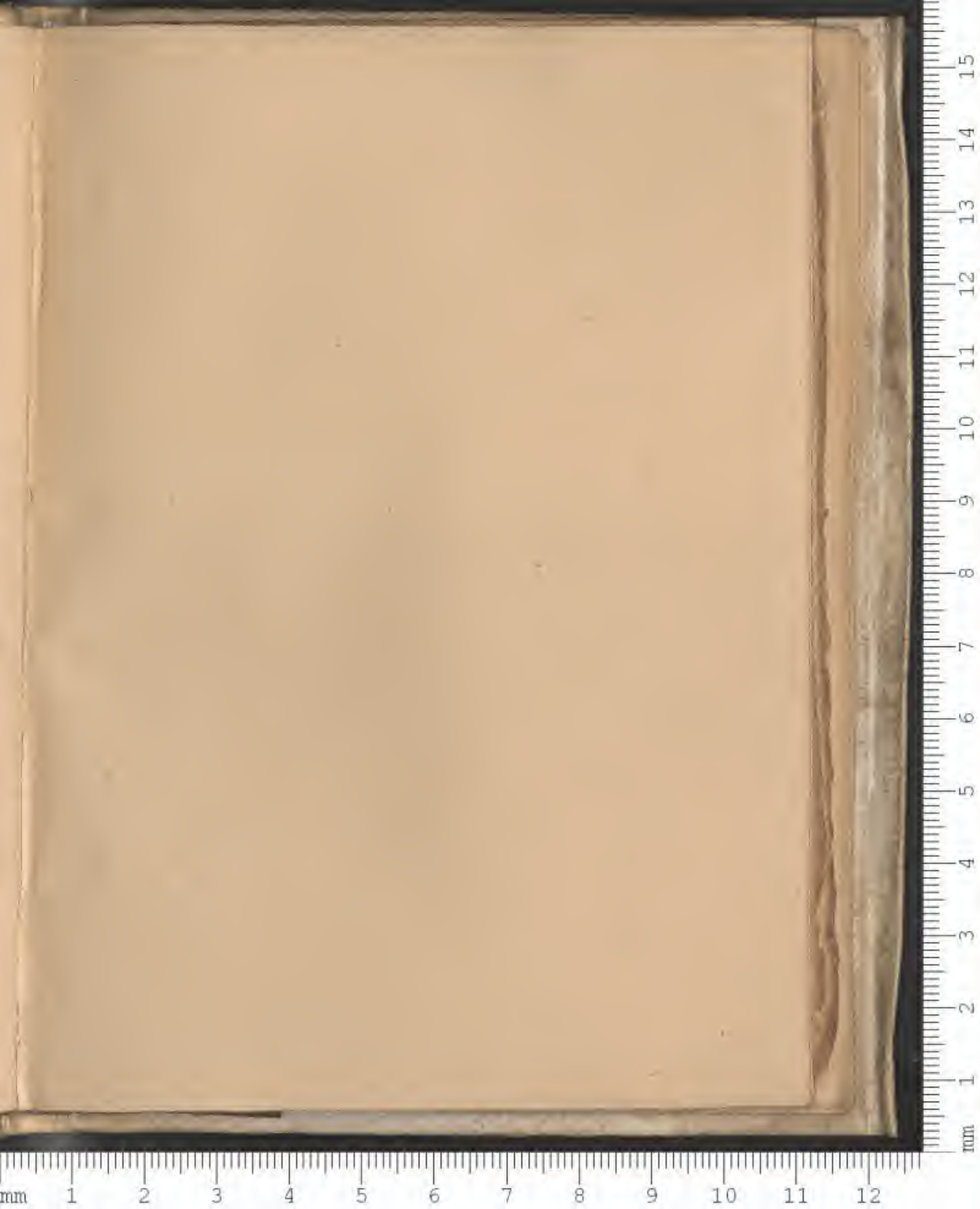

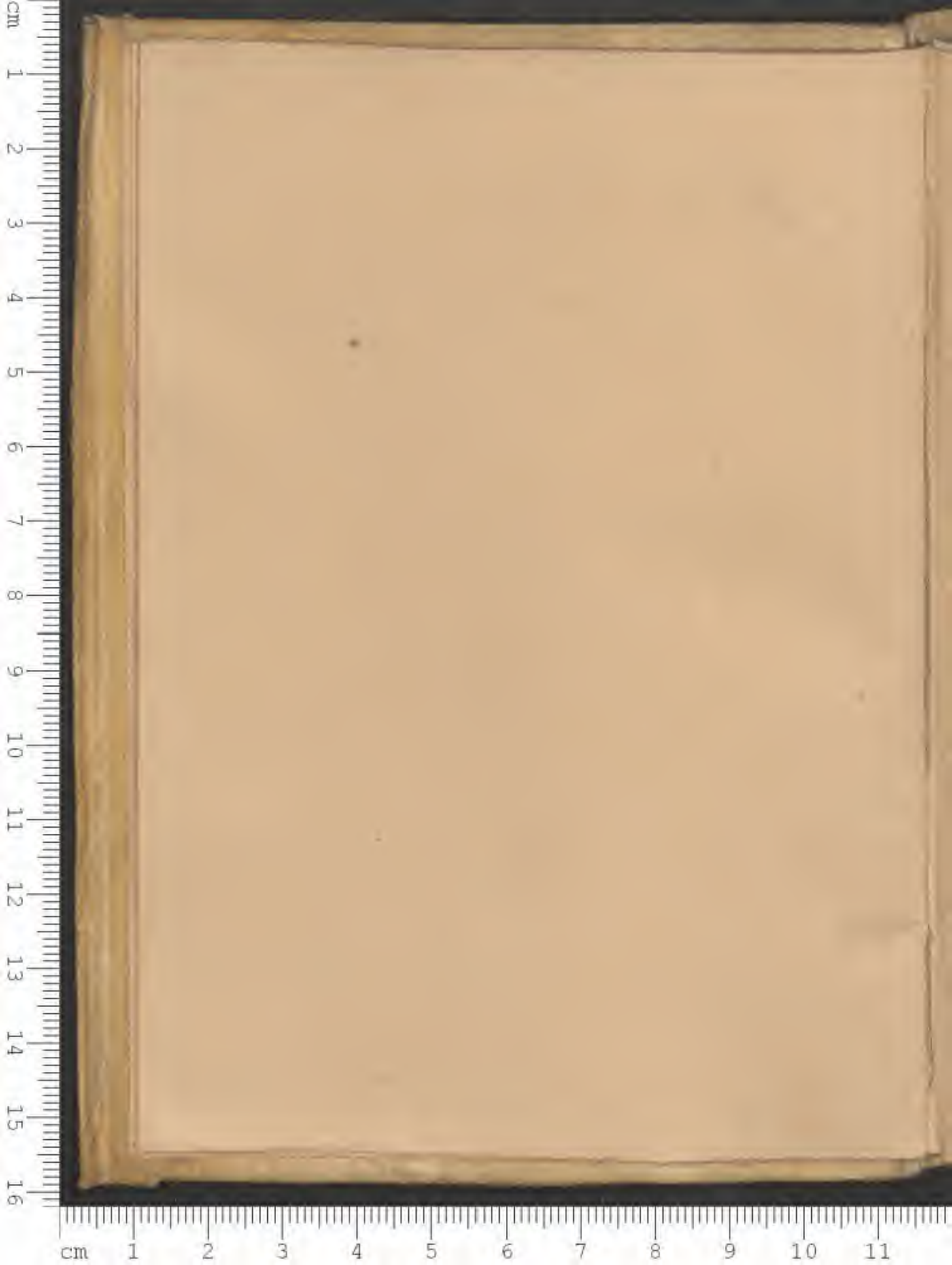

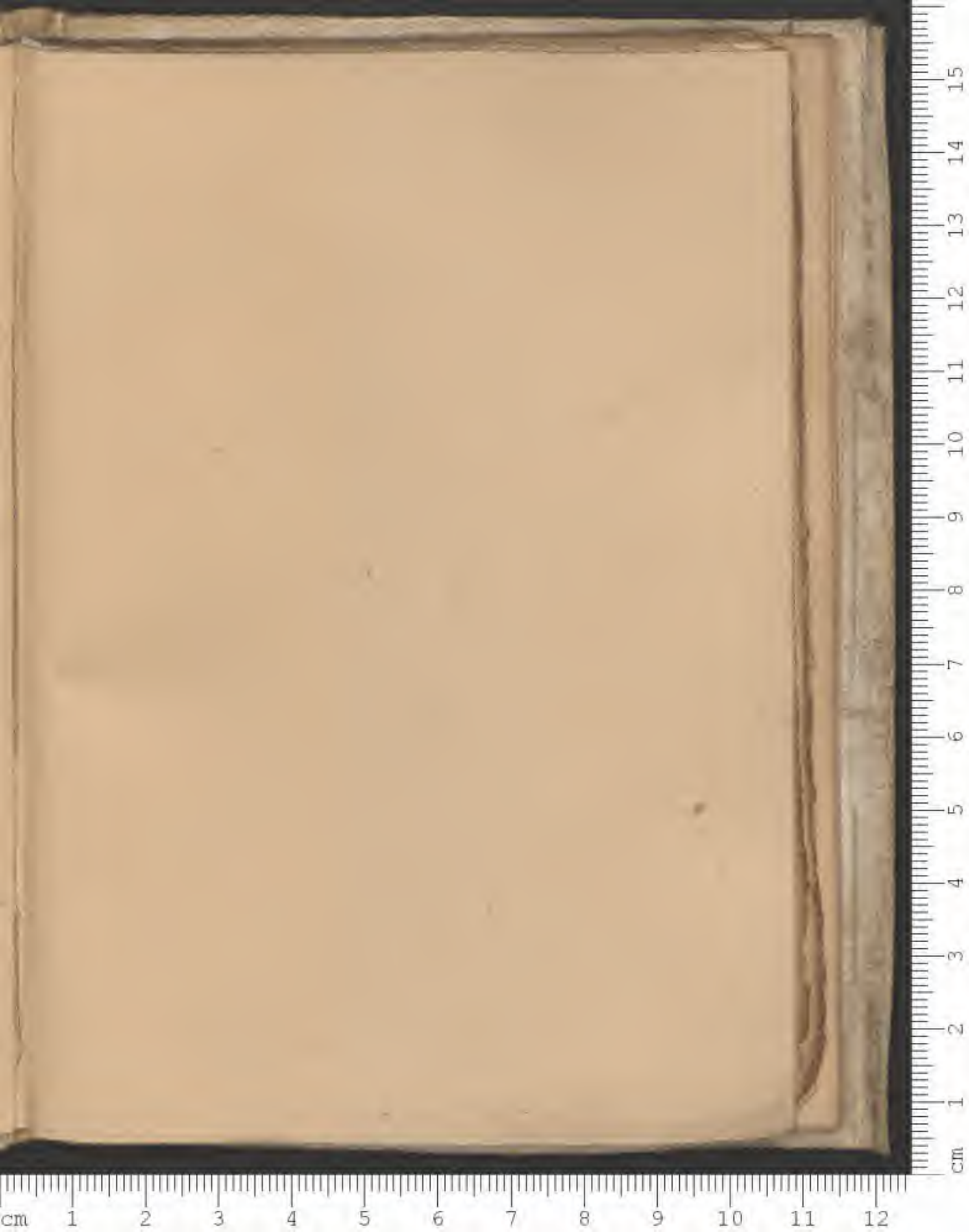

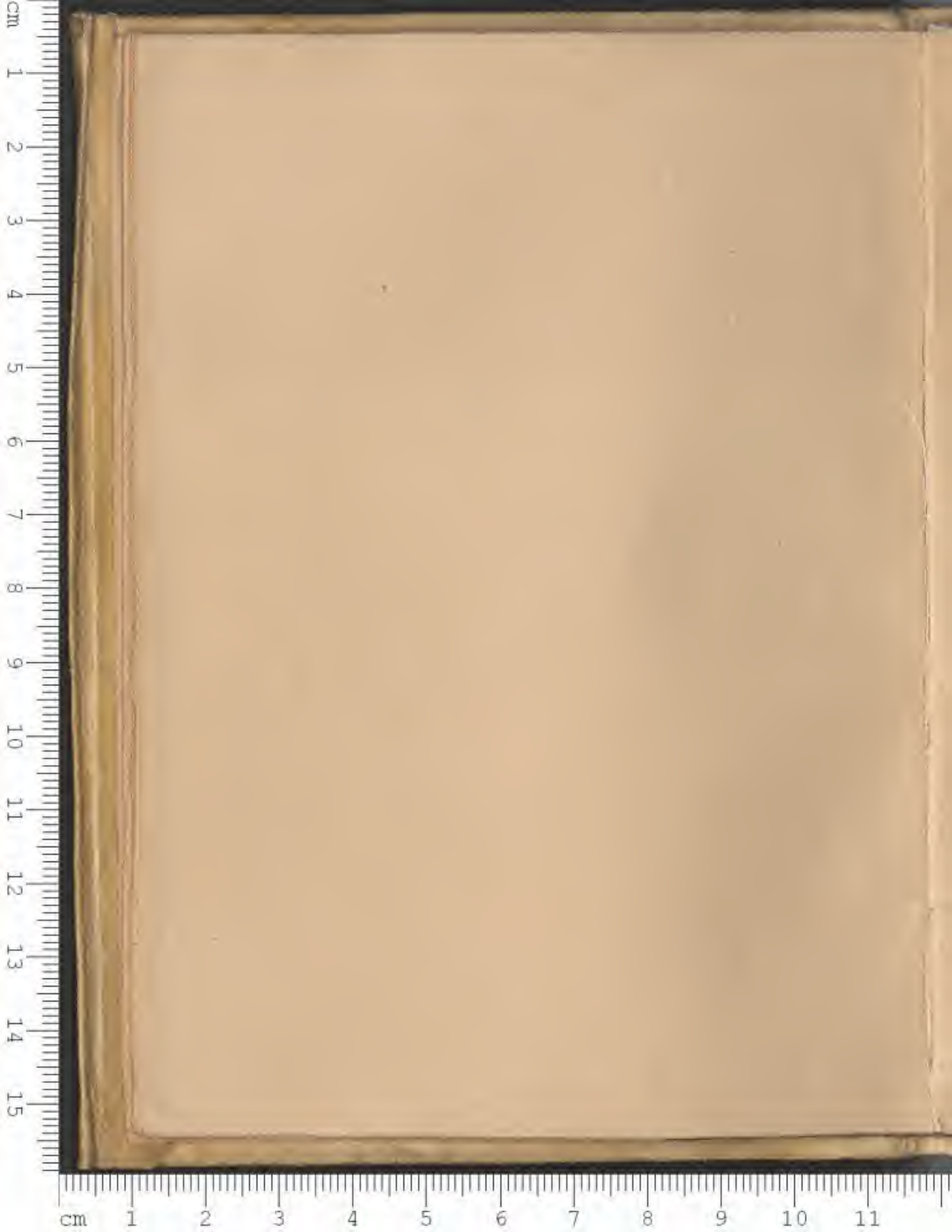

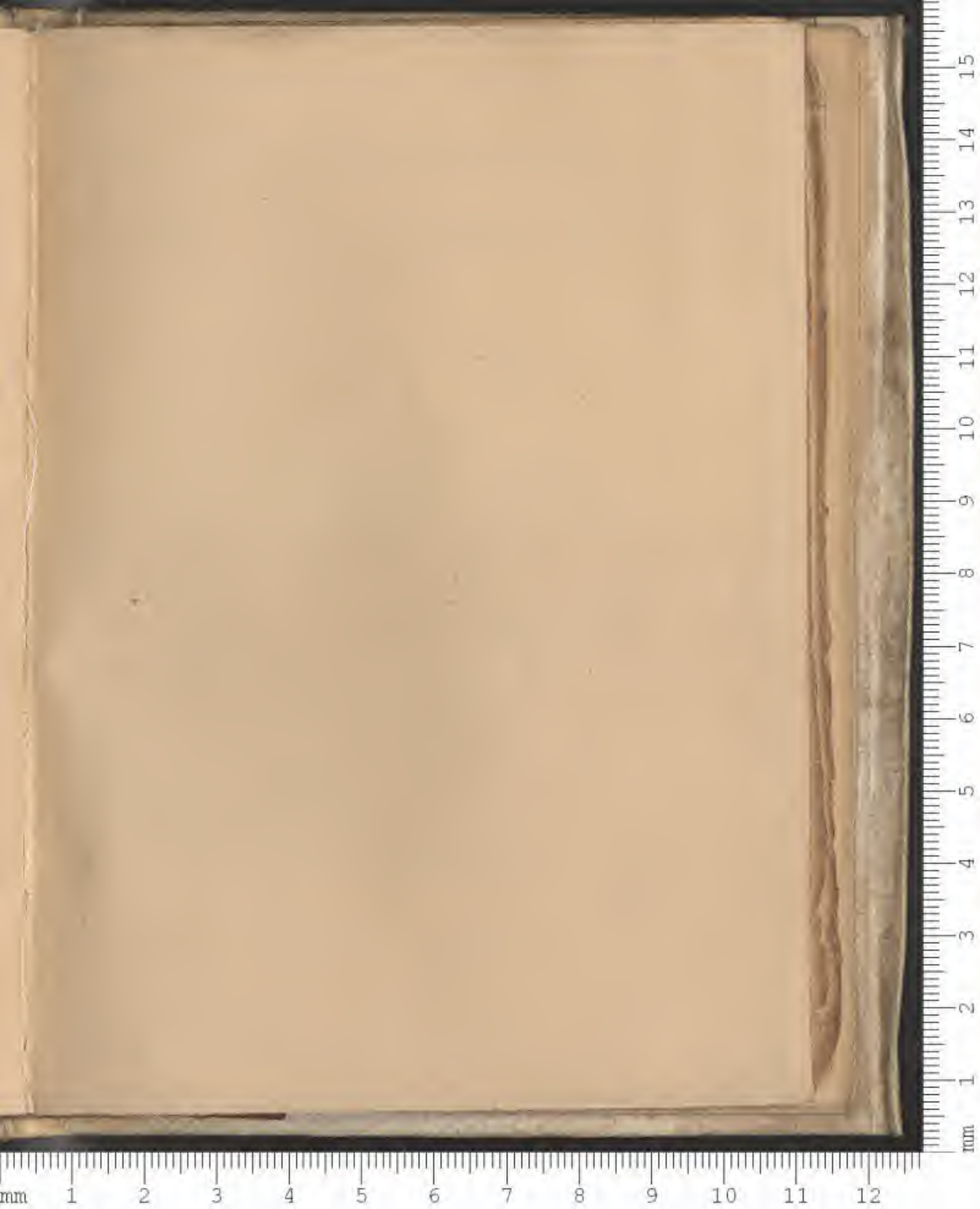

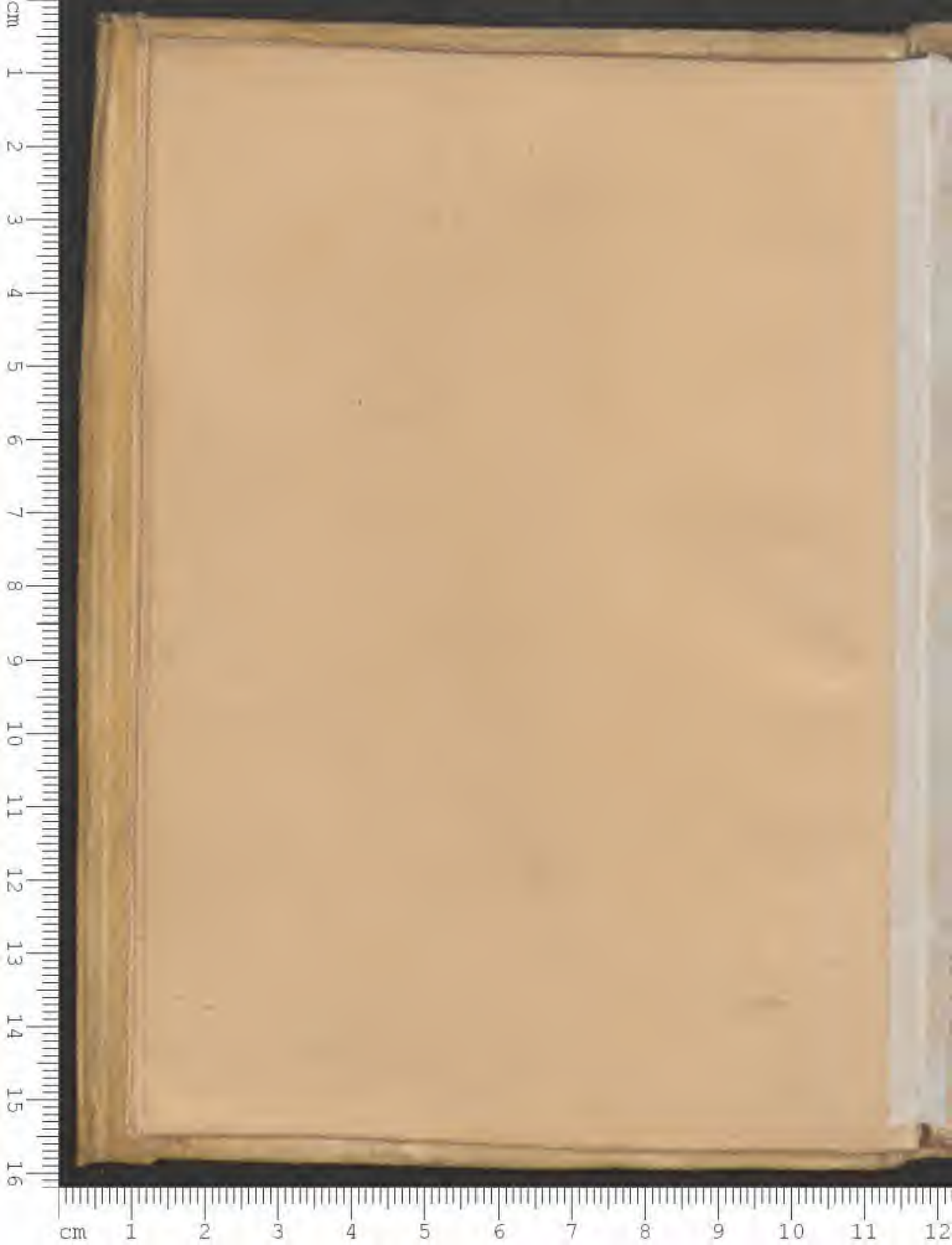

Expositio canonis
misse. Te igitur cle
mentissime pater per ihesum

P. J.

¶ Expositio canonis missæ a domino
odone cameracensi episcopo edita.

¶ **¶** Via dignū et iustū est nos agere tibi grās.
q (Te igit̃ clemētissime pater per ihesū xp̃z
filiū tuū dñi nostrū supplices rogamus)
Ecclā sacrificiū laudis acceptari: vt laudes vocum
substantialē sequitur sacrificiū (Rogam⁹ ⁊ petimus)
Rogatio ostēdit huilitatē. petitio cōfidēciā. quia
qui aliquid iplozat: huilitatē debet ostēdere. et de
ipetratiōe cōfidere. Itaq; supplices rogamus. cō
fidētes petimus. Uñ scriptū ē. Petat a dño nichil
hesitās. qui enim hesitat: similis est fluctui maris Et
iteꝝ. Quicq; credentes petieritis: accipietis) Vtri
accepta hēas) Acceptandū ē grata. ⁊ placita hēas
accepta habeas culpis ñris data venia nō offēsus
imo ñra deuotiōe placatus (Et benedicas) Bene
dicas mltiplicādo grām: benedicas augēdo digni
tatē. imo cōuertēdo ī excellētissimā immortalitatis
et incorruptōis creaturā (Hec dona) Hec dona q̃
tibi donam⁹ vt tibi maneāt p tuā bñdictiōēz firma
ta Hec dona q̃ tibi donam⁹: vt apud te cōsistāt. per
tuā bñdictiōēz incorrupta. Hec dona que tibi dona
mus: vt deus tibi fiant assūpta. siquidē verbū caro
factū ē (Hec mūera) Hec mūera. Solem⁹ illos
mūerare a q̃b⁹ aliqd molimur obtinē. Hec mūera
q̃bus tibi tibi tibi mūeram⁹: vt obtineam⁹ inde

A. ii.

celeste. Nec mūera. q̄bus ī corporali cibo te mūe-
ram⁹: ut īde alimētū celeste cōsequamur. Nec mu-
nera: q̄bz te muneramus in substācia panis ⁊ vini:
ut percipiam⁹ inde corpus ⁊ sanguinē xpī (Nec s̄cta
sacrificia illibata) Sctā: qz deo oblata Illibata. qz
adhuc ītegra ⁊ itacta. Neqz enī ̄tigi debēt donec
sūperit vim spūalē: ⁊ conuersa fuerint in xpī cor-
pus ⁊ sanguinē. Nā prius sumpta: corpus tantum
pascere. aīe nichil ̄ferrēt. Un̄ quidā supioribz
adiūgūt qd̄ sequitur sic distinguēdo. Illibata īpri-
mis. i. intacta primū quousqz diuina benedictione
mutata. ad salutē sumāt aīe ⁊ corporis. Ex hoc v̄-
bo amonemur ut apposit⁹ panis īteger sit: ⁊ nulla
fractionis lesura violat⁹ (Imp̄mis q̄ tibi offerim⁹
p̄ ecclesia tua sctā catholica) Imp̄mis qd̄ superi-
oribus iūgit scdm̄ p̄dictū sensū. Iūgitur ecclā infe-
rioribus significādo q̄ offeram⁹ hostiā. Primū p̄
tota ecclesia catholica. deinde pro alijs q̄ sequūtur
(Quā pacificare) ab hostib⁹ visibilib⁹ ⁊ inuisibilib⁹
ut nec hoīz p̄secutiōibus cōculcetur. nec īsticu de-
monū crimibz polluat⁹ (Custodire) ī ipsa pace (Ad
iuuare) Ne scismatibz vllis ⁊ heresib⁹ diuidat⁹. s̄ in
vnitate sacramētorū ⁊ catholice fidei in oībz tota
adiuuet ecclesia (Et regē digner⁹ toto orbe terrarū)
Ut in suis cōsilijs. disputatiōibz. iudicijs. decretis.
institutis. actiōibz. nullo decipiat⁹ errore. s̄ in oībz
tuo ducat moderamē (Una cū famulo tuo papa

nro. et antistite nro. et rege nro. et oibz orthodoxis
atqz catholice et aplice fidei cultoribz (De toto de
seedit ad partes: ut cu iprimis p tota ecclesia fiat
oro: postea de singlis solliciti sim⁹. sicut saplus on
dim⁹: cu de eo qd dictu e iprimis loqremur. qd scz
superioribz diuerso sensu iugebat et inferioribus. Alio
naqz tota ecclesia eget regimine. alio single eccle
sie: et alio singli hoies. Alia cura rebus exhibenda
publice alia priuatis. In tribus ptois p qbus ora
du proposuit: hoc obseruadu videtur. ut pro papa
et rege oret episcopi. p papam vero et antistite rege
reliqui presbyteri (Orthodoxis) i. vita et doctri
na recte gloriosis. quoz fama recte dilatatur i po
pulo. merito vite et doctrine non tantu fide haben
tibz (fidei cultoribus) Aliud est em fide habere. a
liud fidem colere. fidem colit qui studet et intedit
secundum fidem viuere: cum multi fidem habeant
qui hoc non faciunt.

p Prima periodus hucusqz protensa
pro tota ecclesia: et omnibus fidei cultori
bus orat. Secunda que hic incipit pro presenti
bus se accingit: qui sancti sacrificij assipulatores
assistent et cooperatores.

Memento dne famulorum famularumqz tuarum
et oiz circumstanciu) idest memero eorum quidem
quos supra posui. i. oim catholice fidei cultorum.
ta masculoz qz seminaru. et oim circumstanciu: scz

qui corporaliter assunt scripturarum coopatores misteriorum. Neque enim tanta sufficit sacramenta confiteri nisi collecte multitudinis adiutus oratione quam prius etiam hortatus sum ad orationes dicendo. Orate fratres. Et sicut prius periculus a toto descendit ad partes: ita secunda que ab universali preceat a particulari omnes famuli famuleque universality preceant. omnes vero circumstantes particulariter. et ne presentibus intersint aliquid fidei purgatores et vitiose vite subiungit (Quorum fides tibi cognita est: et nota deuotio) id est qui probate fidei sunt. et religionis vel deuotionis apud te Cognoscere etenim dei approbare est Alii. Memeto domine famulorum famularumque tuarum. Et quia consequens in quibusdam codicibus inuenitur. N. littera aliquorum fieri memoriam nominatim significatur Unum quidam versus tenent hoc in loco memorandi quos cariores habent consequenter subiungentes et omnium circumstantium ut facta memoria carorum absque: fiat et absentium: et omnium circumstantium. Cum prius missa sine collecta missa non fieret. Postea mos inoleuit ecclesie solitarias: et maxime in cenobiis fieri missas. Et cum non habeant collectam ullam qua pluraliter saluent. nec plures possunt mutare salutaciones conuertunt se ad ecclesiam dicentes se in ecclesia ecclesiam salutare. et in corpore ecclesie totum corpus alloqui. et virtute totius colonie in ecclesia confici sancta misteria per gratiam dei. nec alicubi quemquam si

deliū qui uiuificorū nō fiat princeps et coopator sa-
cramētorū: dū in eccēie corpore adhēt capiti uelut
utile mēbrū. Secundū quē sensū in hoc loco circū-
stantes. accipiūtur oēs uoces fideles qui in unitate
totius corporis. et sibi adherēt iūicē et iūmo capiti
ut q̄cqd boni fiat i toto corpore ab illo nullo mō sit
alienus q̄lq̄s ab ipso corpore non est diuisus. Sed
oē bonū cuiuslibet mēbri salubrē succuz ministret
oībus totū corpus uergetēte spū dei. et hoc modo
repetitur oīo que prius facta ē pro omnibus catho-
lice fidei cultoribz. solitarijs dicentibz frequentet
iterandas orōes. ut uī saltē oportunitate uincatur
deus (Quorū tibi fides cognita ē et nota deuotio)
i. ideo dñe memēto circumstanciū oīm: scz fidelium
quorū uī fides tibi cognita ē. et nota deuotō. sic so-
litarij hūc locū intelligūt: Pro q̄b' tibi offerimus
uel qui tibi offerūt) Nō solū sacerdotes et clerici q̄
scōz diuersos gradus diuina occupāt officijs. offe-
runt sed eciam audientes qui uotis et orōibus assi-
stunt cooperatores. et osculo pacis coīcant: tanq̄
cōfirmātes quod actū ē (Hoc sacrificium laudis)
Uere laudis ē diuine b' sacrificiū sicut i hoc officio
testati sumus. Dignū et iustum: et equum esse: et sa-
lutare deo patri grās agere et cum laudibus āgeli-
cis precati sumus uoces admitti. pro se suisq̄ oībz
Pro nobis offerimus qñ b' sacrificio poscīm' deū
habere. et tutore cōtra pericula corporis et aīe. et

propiciū ad obrinēdos successus bonos: in vtraq;
pre pro nris oibus qñ oramus pro amicis nostris
et rebus. Supplicam⁹ em̄ p pace amicorū quādo
sunt in bello. pro tranquillo reditu qñ sunt itinere
re. pro sanitate si i infirmitate decūbūt. pro cōuer-
sione si puerse viuūt z ecōtra alias incōmoditates
vt adiuuāte deo euadant. p reb⁹ nostris frequēter
in libris missalibus inuenimus orōes. Oramus tē
p ore sacrificij cōtra incēdia pro locis nris. z cōtra
nimia seris siccitatē: vel tēpestatē. p fructibus no-
stris. contra pestem p aialibus nostris. cōtra alia
dāna. p reb⁹ alijs. Habem⁹ secūdū apostolū in
xpo consolationē presentis vite et future (Pro re-
dēptione aiarū suarū) Hoc enim solū sacrificium
quo redimī possumus: cui⁹ bonū sufficit cōtra no-
strū malū. z quod magis ē bonū q̄ peccatū nostrū
ut malū. z idō maiori p̄cio redimūt nos a malo nro
(Pro spe salutis z incolumitatis sue) Hoc sacrosā-
ctū sacrificiū nō solū liberat nos a malis: s; ecia ac-
cumulat nos bonis. nō solū eripit nos a penis: sed
ecia gaudia augeat salutis z incolumitatis. salutē i q̄
eterne aia. Incolumitatis. i. incorruptiōis perpe-
tue corporū et hec ē p qua offerimus tā preciosū
munus (Tibi q; reddunt vota sua) Offerēdo sacri-
ficiū laudis reddunt tibi vota sua. Aliter forsitā
vota sua non redderēt: nisi tale sacrificiū offerret.
adiuuātur sacrificij virtute: vt vota queāt reddere

Difficile ē ꝑꝑrimere vicia. v̄rutes ī habitū trahere
sz vt vota reddere queāt s̄cti deo necesse habēt
roborari sacrificio potētī (Eterno deo viuo z v̄o)
Ad differentiā falsoꝝ deoꝝ z īsēibiliū quibus
gētes frustra soluebāt vota (Cōmunicātes) Tibi
offerūt sacrificiū laudis. tibiꝑ reddūt vota coicā-
tes. extra coionē nāqꝫ non est locus offerendi deo
veri s̄cificij: vel vota soluēdi (Et memoriā venerā-
tes) Aliē enī gratū deo n̄ offerim⁹ sacrificiū. aliter
deo vtiliter vota n̄ solum⁹: nisi memoriā s̄ctoꝝ v̄-
neremur. Qui eī s̄ctōs. i. mēbra x̄pi n̄ honorat: nec
x̄pm qui caput est honorare potest. z qui non ho-
norat filiū: non honorat patrē qui misit illum. Ho-
nozemus ergo caput in mēbris: deū in s̄ctis suis vt
eoꝝ meritis ꝑꝑribusqꝫ in omnibus protectionis
diuine muniamur auxilio (Imꝑrimis gloriose s̄p
virginis marie genitricis dei. z dñi n̄ri iesu x̄pi. sed
et b̄toꝝ apostoloꝝ ac martirū tuoꝝ Petri/pauli/
andree/iacobi/iohānis/thōe/iacobi/philippi/bar-
tholoēi. mathei/symōis et thadei. lini/cleti/clemē-
tis/sixti/cornelij/cypriani/laurēcij/grisogoni/io-
hānis z pauli. cosme z damiani. et oīz s̄ctoꝝ tuoꝝ
quoꝝ meritis ꝑꝑribusqꝫ concedas vt in oībus ꝑro-
tectionis tue muniamur auxilio ꝑ x̄pm (Invene-
ratione s̄ctoꝝ hec ratio custodienda ē. vt primū et
sup oēs brā dei genitrix honoretur. Secūdo apo-
stoli. Tercio martires: inde alij s̄cti oēs) Hāc igit-

tur oblatōez) Quia h̄ sacrificiū tibi offerim⁹ in cor-
pore ecclesie coicādo: et memoriā sāctorum vene-
rādo. igit̄ hāc oblatōez precamur vt placatus acci-
pias vt scz si pctis nr̄is p̄pedimur: coione saltē sc̄e
ecclesie et sc̄tōrū tuorū veneratōe placenti ad accipi-
endū qđ tibi offerimus sacrificiū. Seruitus nr̄e)
Id est cleri qui tibi secūdū acceptos gradus in hac
oblatōe sacrificij seruim⁹ (Sed ⁊ cūcte familię tue)
i. toti⁹ assistētis collecte. Solitarij suple itelligūt
seruitutis nr̄e. i. mei cum discipulo meo sz et cūcte
familię tue i. totius ecclesie (Quęsumus dñe vt pla-
catus accipias. diesq; nr̄os in tua pace disponas.
atq; ab eterna dānatōe nos eripi. ⁊ i electorū tuorū
iubeas grege uūerari. per xp̄m) Diesq; nr̄os i tu-
a pace disponas Signāter posuit tua. Est enī pax
mūdi. ē pax dei. Pax mūdi inutilis ē. pax dei salu-
bris. pacē cōstituit mūd⁹. vt libere liceat vti volup-
tatibz. pacē dat sc̄tis deus: vt mādatis intēti diui-
nis secure studeant v̄rutibz. In sup̄ioribz periodis
prima scz et sc̄da: orauimus maxime p̄ ecclesia: pro
dei cultoribus. pro astante collecte. De tertia pe-
riodus quā igredimur maxie occupat̄ circa sacrifi-
ciū vt fiat p̄fectū. ⁊ i aliā mutet̄ substāciā imortalē
et icorruptā (Quā oblatōez tu de⁹ i oibz bñdictā.
ascriptā/ratā/rōabilē acceptabilēq; facē digner̄)
In oibz bñdictā Benedictā gloria: vt gloriosa fiat
Bñdictā imortalitate. vt imortalis fiat Bñdictam

incorruptio: ut incorrupta fiat. Benedicta diuinitas
te: ut deus fiat. Transit ad pres a toto, ut vniuersa
lia bñdictiois pres ipceñ hostie cui vniuersa bñdic-
tionē sñat ipcatu. et cū pri⁹ poluerit in oibz bene-
dictā: particulariter subiūgit ascriptā: et ratā et rōa-
bilē: et acceptabilē que sūt ptes oimode bñdictiois
(Ascriptā) Scim⁹ qz in trinitate q̄ deus ē: fili⁹ sit
splēdor paterne glorie et figura substācie ei⁹. Qui
igit figura et imago ē p̄is: patrē imaginat et affigu-
rat, quasi sculptura qdā: vel scriptura i qua pater
splēdet i. plāe apparet ut recte fili⁹ dicat splēdore
ei⁹. Est ergo p̄i sculpt⁹ atq; script⁹ filio, cui⁹ fili⁹
figura ē et imago, ut fili⁹ sit ei⁹ scriptū quē sibi hz i
scriptū, aliter fili⁹ dī scriptū q̄ hz i se forāz oīz rez.
Sic ei oīa creata sūt: ut diuini vbi fore digesserūt
nec aliter i essēcia p̄dierūt q̄ i vbo sūmo forme dic-
tauerūt. Nō sūt ibi aliud forme, aliud ipm vbu vbi
nichil ē aliū et aliud, s; oīa sūt idipsū, ut q̄uis forā-
rū diuersitas itelligibiliter ibi subluceat: nō sūt tñ
oīa nisi vñū, et ipz vñū, q̄uis vbi ē vera et pfecta vñi-
tas: ibi tñ fm creatas res qdā apparet diuersitas:
sicut ē. Semel locut⁹ ē de⁹, in psalmo ppheta duo
itellerit i vno vbo. Vñ scriptū ē. Qd factū ē i ipso
vita erat: factū ē de nihilo, erat tñ in verbo factū ē
causabiliter, erat tñ eternaliter, erat in sūma arce
factū ē i re, vivebat i rōe artificis foraliter: factū ē
in realitate subsistēdi sustācialiter De nihilo, p̄dijt

ut substantialiter eēt qđ factū ē. In vbo vivebat vť
formaliter eēt aŋq̃ ibaliter eēt. factū ē multiplex
verbū ⁊ simplex. In verbo simplici erat quod mul
tipliciter factū ē. Mirabiliter videt̃ in uno pluꝛalitas
in simplici multiplicitas videt̃ ⁊ nō cōp̃ h. edic̃. pōt vi
deri: neq̃t explicari. quō vnū vbu ūscriptū sit oībus
formis oīm rerū. sicut alibi scriptū ē Calamus scī
be velociter scribētis. Pater ē scriba qđ vbo suo ve
lociter ūscribit oīa. Velociter scribit. qz alterū pro
altero nō morat̃. velociter scribit. qz sine mora scri
bit oīa. Est ergo filius dei vbu scriptū. s; ⁊ corpus
assūptū. recte dī scriptū. Sicut enī vox transitoria
scribit̃ vt qđ p se fugit scripto remaneat. sic corrupti
bile a deo scribit̃ cū ī īcorruptū trāsīt. vt qđ corrup
tibile trāsitoriu erat: scripto īcorruptōis pmaneat
Sic ergo corpus xpī quoddā scriptū ē qđ de carne
passibili īpassibile factū ē ī resurrectione. ⁊ de pane
terreno quotidie fit celestis sup altare. Si ergo in
xpō ⁊ vbo dī scriptū. ⁊ corpus ecīā nichilomin⁹ dī
scriptū. Quid ē ascriptū nisi scripto appositū: scri
ptū ē ergo corp⁹ xpī nō solū scriptū: s; ecīā ascriptū
ī. scripto appositū. ascriptū. ī. vbo corpus adiūctū
Cū igr̃ oram⁹ hostiā fieri ascriptā: qđ aliō opam⁹
nisi vt qđ adhuc ē panis corruptibilis: fiat substantia
īcorrupta. ī. de voce fiat scriptū scripto. ī. vbo adiū
ctū. fac ergo dñe nřaz oblatiōez ascriptā ī. scriptā
scripto adiūctā. vt p̃ciosū corp⁹ xpī fiat vbo dei ad

infecto: et unitate persone cōiuncta (Ratā) Ratū dici?
quod certū et fixū hēm. fiat g̃ rata. i. nō remaneat in
stabilis et mutabūda corruptōe s; pmanēs et fixa fī
at in incorruptōe. et ideo circa (Rōnabilē) Sanguis
tauroꝝ et vitulorū n̄ sufficit redimē nos a peccatis Mi
nor ē ei ad hoīez. p̄ hoīe g̃ rōali rōabilis hostia suf
ficit sola. fiat ergo hostia n̄ra rōabilis Si q̄dē hō as
sūpt⁹ a v̄bo ex aīa rōali et huāna carne subsistit. fi
at hostia n̄ra rōabilis: ne offerat irrōabiliter. Qui
offert cor habēs īpenitēs: irrōabiliter offert. Si
cut cayn recte q̄d offerēs recte nō diuisit. q̄d emē
dari nō studuit. Un̄ scriptū ē. Ad cayn et ad mūera
eius nō respexit. Nā quē de⁹ nō nouit: nec oblatio
nē eius recipit. pessimi nāq; hostia irratiōabilis est
Sicut scriptū est. Qui nō audit legē: oīo eius erit
excecrabilis. fiat ergo rōabilis hostia vt rationa
biliter. i. cū timore et penitēcia offeramus: vel fiat
rationabilis i. p̄o rationabili et recta vel honesta
cā. Si q̄s ei offerat eā vt hostē occidere vel rapinā
petrare queat: rōabilis nō dicitur offerēdi causa
Ideo nec acceptabilis ē hostia talis. Hostia ergo
n̄ra et merito offerēciū et offerēdi cā fiat rōabilis.
vt consequēter etiā acceptabilis (Acceptabilē q̄s)
Nō potest nō ēē acceptabilis q̄ supiores tres spēs
recipit oīmode b̄ndictōis. Nō pōt deū odisse deus
sed qz caritas ē deus: diligit deū deus. et accepta
bilis ē hostia deo q̄ deus ē. Quid ergo oram⁹ fieri

acceptabilē que nō pōt displicere. Nā que accepta
bilis ē per se: displicet p offerēte. Pro offerēte res
puit: que q̄tū sua refert acceptat. Acceptat p sac
tis. nō acceptat eadē p ipiis. Pios adiuvat: ipios
dānat. pijs pdest ad salutē: nocet ipiis ad dānatio
nē. (Ut nobis corpus et sāguis fiat dilectissimi filij
tui dñi nři Iesu xpī) Posuerat genus in oībz bene
dictā. subiūxit quattuor spēs. ascriptā. ratā. rōabi
lē. acceptabilēq; s; hec oīa clausa erāt. min⁹ itelli
gebāt. minus placebāt. apuit ostiū. patefecit totū
sc; vt nobis fiat corpus et sāguis xpī. desinat eē pa
nis et vinū. et fiat corpus et sāguis xpī. tātū solū cor
pus xpī et sāguis ē. hostia in oībz bñdicta. ascripta
rata. rōabilia. acceptabilisq; vt nobis corpus et sā
guis fiat. Signāter posuit nobis. i. catholice fidei
cultoribz. Nobis. exclusit paganos. exclusit iude
os. exclusit hereticos. nobis coicātibz: memoriaz
sctōz. venerātibz. Nō ē enī locus veri sacrificij ex
tra ecclesiā. (Qui pridie q̄ patereē accepit panē in
sctās ac venerabiles manus) Accepit panē adhuc
panē nondū carnē) Et eleuatis oculis in celū ad te
deū patrē suū oīpotentē: tibi gratias agēs benedi
xit. (Idest corpus suū fecit qui prius erat panis:
benedictione factus est caro. mō caro. ante panis
O miraculū: frāgebatur inter digitos: sedēs icolu
mis inter discipulos (fregit) Erat integer et diui
debatur in partes. In manibus tenebat sepsum. et

de manibz porrigebat se discipulis edēdū. Hoc si-
gnificabat dauid qñ secundū suam translationem
coram achia rege. ne ī suis manibz ferebat. sic quo-
tidie xpm in altari cōsumimus et permanet. man-
ducamus. et viuit. atterimus dentibz: et integer est
cōsumimus. manducamus. et atterimus. nō tantū
specie sz re: non solū forma: sed substantia vt miro
mō cōsumatur permanēs. atteratur incorruptus
distribuat ī diuisus. Sicut post resurrectionē pal-
pandū tribuit spūale corpus: cū simili p̄trarietate
non sit palpabile quod est spūale: nō sit spirituale
quod est palpabile. In specie em̄ et sapore panis et
vini: manducamus et bibimus ip̄as substāciam cor-
poris et sanguis xpi. sub eisdem qualitatibus: mu-
tata substantia. nec sub figura et sapore substantie
prioris facta sit v̄a substācia xpi carnis et sāguis (De-
dit discipulis suis dicēs: accipite et manducate ex h
oēs Hoc ē em̄ corpus meū) Accepta bñdictiōe pa-
tet q panis factus sit corpus xpi. Non em̄ post be-
nedictionē dixisset Hoc est corpus meū: nisi ī bene-
dictiōe fieret suū corp⁹ (Simili modo postq̄ cēna
tū est. accipiens et hunc preclarū calicem) Si xps
cū accepit calicem cene: dī hunc accepisse. Unus
ergo calix est. hic et ille. nisi em̄ vn⁹ sit: dici nō pōt
in illo hunc accepisse. Est ergo vn⁹ ecia quando in
altari manibz accipit vt bñdicatur. et necdū sāguis
est sed adhuc vinū propter vnitatē fidei et illius

cuſ ſez ⁊ i cuius honore fideliter offertur. Ea em̃
fide accipiẽt quotidie benedicẽdũ vt mō fiat quod
tũc futur⁹ erat. Et q̃ hec fides vna ẽ i tota eccle-
ſia. ⁊ ille vnus cui tũc ⁊ mō offerẽt. ideo ⁊ calix cũ
accipitur eciañ añ diuina verba vnus ẽ. ſicut ⁊ oĩm
eccleſiarum altare dñ vnũ. q̃ in eo ſecũduz vnã
fidez vnũ dominici corporis offertur quotidie ſa-
crificiũ (Preclarum) Preclarum dicit calicez ad
huc vini. vñ q̃ ſtatĩ fiet preclarus quando ſanguis
erit. Sicut ſcriptũ eſt. Calix me⁹ iebriãt q̃ precla-
rus ẽ. vel ad p̃parationẽ eius quẽ obtulit melchi-
ſedech. ⁊ ceteroz veteris teſtamẽti. vñ p̃pter pre-
clarã eius maiestatẽ: cui offertur. Vñ ⁊ in ſequẽti-
bus dñ. Offerimus p̃clare maieltati tue (Calicẽ)
Metaphorice. ideſt qđ cõtinet pro eo qđ cõtineẽt
ideſt vas p̃ liquore vini ⁊ aque (In ſctãs ac vene-
rabiles manus. Irẽ tibi grã agẽs bñdixit) ideſt
ſanguẽz ſuũ fecit (Dedit diſcipulis ſuis dicẽs. acci-
pite et bibite. ex hoc oẽs. Hic eſt em̃ calix ſanguis
mei) Intraſitiue dictũ ẽ. ⁊ eſt alie oteta figura. ca-
lus p̃ caſu Calix ſanguis mei. ac ſi diceret. calix. ſ.
ſanguis meus. Similiter hic patz q̃ bñdictione ſa-
ctus fuerit ſanguis. Ad benedictionẽ em̃ premiſſã
ſubdit. Hic ẽ calix ſanguis mei (Noui eterni teſta-
mẽti) Nouum em̃ euãgelij teſtamẽtuẽ in eternum
p̃firmavit ſanguine mortis ſue. Sic abrahã oblatiſ
ouib⁹ ⁊ bob⁹ cũ abimelech ⁊ phitol p̃cipe mili-

ele. percussit quinque oves et boues. percussit in fedus. ut
sanguine animalium et morte: fedus confirmaretur. et
iacob fugiens in galaad. facto iuramento cum avunculo
suo laban immolavit victimas: ut sanguine victimarum
fedus iuramenti confirmaret. Et moyses ut confir-
maret testamentum quod accepit in syna victime san-
guinem aspsit ysoopo in totum populum et tabernaculum
Nisi enim intercedente morte: testamentum non
valet (Mysterium fidei) Pertinet enim ad fidem
catholicam credere post benedictionem esse vinum et san-
guinem. ut infidelis sit qui hoc non crediderit. Item de
mysterio quod sensibus tegitur occultum. sicut veritas
sanguinis in sapore vini latet et in specie. Calix ergo alta-
ris est mysterium fidei quia sub figura et sapore vini occul-
tus creditur. verus sanguis est mysterium fidei. quia quod
creditur: sensibilibus quibusdam obtegitur. Nam verus sanguis
creditur: quod vinum visu sentitur et gustu: est fidei
mysterium. quia quod fides credit intus est occul-
tum. intus est verus sanguis vera fide. exterius est falsum vi-
num vera specie. mentitur vinum et non est. non apparet sanguis
et est. sensus decipitur qualitate. certa tenet fides rei ve-
ritate. Ideo quia sanguis dei fidei mysterium. quia sanguinem
fides credit intus occultum. Apertum est quod sentitur: oc-
cultum est quod creditur. et sic quod occultum est: fidei
est. sicut quod patet sensui est: ergo sanguis est myste-
rium fidei siquidem occultum pertinet ad fidem (Qui pro vobis
et pro multis effundetur in remissionem peccatorum)

Pro vobis scilicet pñtibz. plmñtis. paganos et iudeos
discernit: et falsos xpianos (Hec quocienscūq; fe-
ceritis: i mei memoriā facietis) Nā siue hac memo-
ria nō cōficimus oñci corporis sacramētum. tolle
vba xpi nō sūt sacramēta xpi. Ubi fieri corp⁹ xpi
et sāguinē: appone xpi sermōnē. Facit sermo verita-
tis quod dicitur: q̄pe dixit et fiet. utiple manda-
uit et creata. Itam autem ubi tota q; xpi sermo
dicitur: ita. Et sic corpus et sermo tuus o ge-
nerat te regē. Item de pi copas et sanguis xpi. que
quocūq; uerē opor. cōfichim. vnde: mortē dñi
donec sen. amon. et ne huius mīsteris hec
memor. singulis huius labibz. Et nō memores
dñi et seruati. qui ad dñm gressus dext accep-
tos obsequio hui⁹ sacrificij et elegerunt. Et scōz solita-
rios: q; hoc in pñt. annuo amuo. Sed et plebs tua
freta. Quod p ueneratione huius sacrificij. hic est
in pñti de ore collecta. vel secundū solitarios. In
unitate ecclie fideliter vbiz viuētes (Eiusdē xpi
filij tui dñi dei nrī tā beate passionis. nec nō et ab in-
feris resurrectois. sz et in celos gloriose ascētionis
offerim⁹ pclare maiestati tue de tuis dōis) Donū
est ad laudē: dādū eciā si nō des paratum donū est.
qđ dari potest (Ac daris) Datū vero qđ in alteri⁹
possessionē est iā translātū: qđ de possibilitate iam
prodiit ad actū. qđ iam possidetur acceptū. Corp⁹
sz et sāguis xpi sūt dona a deo nobis parata. Data

sunt que utiliter dari possunt. Dona sunt nostra: sed in
celo collocata in xpo. Data vero quando fuerunt nobis de
creatura panis et vini. Dato quando sumimus in altari
quando reficimur inde spiritualiter. Data in celo. data in
terra. Dona spiritus deum in xpo. data super altare in sacra
mento. Dona in celo nuda et aperta. data in altari tecta
sensibilibus et occulta. tamen hic et ibi et eadem et vera
(Hostia pura) Antiquae veteris legis hostie de irra
tionabilibus animalibus carnales erant. squatoribus spur
cie carnales. nidoribusque plene. et decem peritioe in
sece et stercore conuerse. Hec autem hostia pura est. quia
quous caro sit vera et sanguis tamen spiritualis est: et incor
rupta. Diuidi et consumi non potest. consumitur: et
in corrupta manet. teritur. fragitur. illesa et integra est
Hec hostia caro est: et non carnalis. sed incontaminata
lux. et ideo pura. Corpus est et non corporale. sed spua
le lumen. et ideo pura. Pura munditia Pura purificatio
Pura: quia diuina purior luce corporea (Hostia sac
ta) Hostie veteres erant quod sancte. sed non perfecte sancte. sed
quia typum gerebant huius hostie sancte. Ille imperfecte
erant: et ideo minus sancte. Ista perfecta: et ideo plene
sancta. Ille dimittebant peccatum unius populi. Ista tol
lit peccata totius mundi Illa erat tantum remissio: in hac
autem est perfectum plenum: et perfecta remissio. Ille impetrabant
ueniam debiti sine solutione: hec reddit debitum plena re
compensatione. Ideo hec plene et perfecte sancta. Ille
sancte. sed minus: et imperfecte (Hostiam imaculatam)

B.ii.

Idest sic macula culpe, ut pote concepta et nata sic
pctō, et deinde sic culpa vixit in mundo. ideo immacu-
ta Nata quod est de humana carne, sed sine conditōe pro-
pationis humane. ideo immaculata est. sine viro de
sctā virgine concepta. ideo immaculata est. Concepta
sine humano opere: sola virtute divina: ideo immaculata
Non enim potest initium habere culpabile opus quod solus
deus fecit, et non alius. ideo immaculata. Hōis ei quod sine
humana administratōe solo deo autore creatus est: quod
uis de massa peccatrice: exordium non possumus culpa
re: nisi deo velimus peccatum ascribere. ideo immaculata
causā de pura quod omni peccato virgine: creditur natus
ideo immaculata. Ex quo ei angelica salutatio audi-
uit gratia plena creditur purificata fide, etiam reliquū vite
custode spiritu sancto vixisse sine omni culpa. ab imma-
culata ergo sumpta est hec hostia. ideo et ipsa immacu-
ta. Ex hoc loco admonemur quod panis appositus altari
debet esse candidissimus: et in quo nullus possit inspicere
neque, ut hoc appareat in figura quod predicatur in sub-
stantia. ut pura et immaculata videatur exteri figura
cuius substantia deus interius pura: et immaculata (Panem
sanctū vite eterne) Cum panem audis: noli putare esse
qui fuerit ante benedictionem: ne decipiaris de mutata
substantia propter eandem spem. prius erat panis: mo-
do non est panis: sed sola caro. sed panem dixit quasi dice-
ret cibum. sicut scriptum est: Ego sum panis viuus et
panem angelorum manducavit homo. quomodo panem

vite eterne qui sumitur a multis ad dānatōez hui⁹
panis virtus ē fides que operat⁹ per dilectōez. Est
enim panis mysteriū fidei. sicut de calice dictū est
Sūptus ergo sine fide non proficit. nā si hic panis
est mysteriū fidei. i. occultū quod sola cernitur fide
quid p̄dest sine fide sumi quod sine fide nō cernit⁹:
oculū perdidisti. quid ceco in archa p̄osūt diuicie
quid p̄dest diuitias huāne redēptiōis in te recon-
dere quas nō vides oclō fidei perduto. Un̄ scriptū
est. Qui māducat ⁊ bibit corpus dñi ⁊ sāguinē indi-
gne: iudiciū sibi māducat ⁊ bibit. Nam ille mandu-
cat indigne qui māducat sic fide. que per dilectōez
operat⁹. Est ergo hic panis vite eterne. nō his qdē
qui tantū ore sumūt. sed his qui etiā mente. non q̄
dente premit. sed qui tangit fide. Un̄ scriptum est.
noli me tangere: nondū enī ascendi ad patrē meū
ac si diceret. his me maib⁹ tāgere vis corporaliter
noli sic: fidē tuā volo. fide me tāge: crede me ad pa-
trē ascēdisse. i. me esse equalem patri (Et calicem
salutis perpetue) Quod diximus de pane idē pōt
dici de calice. et qđ dictū ē vite eterne. et salutis p-
petue: idē valet (Supra q̄ propitio ac serenovultu
respicē digneris et accepta habere. sicuti accepta
habere dignat⁹ es mīera pueri tui iusti abel. ⁊ sa-
crificiū p̄iarche n̄ri abzabe. et qđ tibi obtulit sum-
mus sacerdos tu⁹ melchisedech sāctū sacrificiū. iū. i.
maculatā hostiā (finis respicit ad principiū. Su-

pro qua i. sanctum sacrificium, immaculatam hostiam
respicere digneris. et acceptam habere. ac si diceret.
supra respicias. et accepta habeas. Ideo quia sanctus
sacrificium sunt et immaculata hostia. ut qui de merito
nostro diffidimus maiestate tanti sacrificii adiuvemur
Cur oramus patrem propiciam et serenam esse super
hanc hostiam et eam acceptam habere. quia nichil ha-
bet acceptius. et quam semper propicius respicit: ac
serenus. Unde etiam scriptum est. Hic est filius meus
dilectus: in quo bene michi complacui. ipsum audite
Sed ad offerentes hoc est referendum ut qui pro pecca-
tis terrentur et de se diffidunt: hostiam acceptabilem
sibi pretendat. et eius scuto se semper protegentes:
sub ea propiciam patrem serenamque deposcat. et ei se ac-
ceptos desideret sub ea quam nequaquam acceptabilem
dubitet. ut qui se pro offerre non audet. ne malis irri-
ret. Dilectum filium proponet ut subeat: et sub eius tutela
curie patris intrinsecus tamen. Oramus ergo ut acceptabilis
hec hostia sit. placeatque pro nobis ut cum offerimus quod
placet: placeat nobis deus. Unde et exempla sanctorum ad-
hibet abel iusti. patriarcha abraham. summi sacerdotis
melchisedech. ut sicut eorum sacrificia deus accepta-
uit propiciando: ita suscipiat hostiam hanc: nostri miserando
Melchisedech sacerdos sumus dei. quia iter sacerdo-
tes illius temporis principis habebat. (Supplices te
rogamus opus. iube hec perferri per manum sancti angeli tui
in sublimem altare tuum in conspectu diuine maiestatis tue

Sed h̄ mirū ē. quomodo oramus corpus et sāgu-
nem xp̄i i cōspectu dei pferri. cū scriptū sit. q: xp̄s
sēp assit vultui patris i terpellāa pro nobis. ⁊ le-
gimus q: xp̄s ascendens ad celos super oīa exalta-
t⁹ ē. sedēs ad dexterā patris. Quomō ergo oramus
perferri xp̄m vbi semper ē: i superius vultū patris
ppiciū ⁊ serenū fieri sup hostiā filij rogauim⁹. nō
q: filio suo pf possit eē leuerus. s: vt sub occasio-
ne filij: patris ppiciationi nos ingeram⁹ vt p amore
filij misereat aī. ⁊ quasi filiū parūpēdat li pro eo
nos nō recipiat. Ita ⁊ hic rogam⁹ pferri filiū q: sēp
est apd eū pro nobis: vt votū et deuotio nra p filiū
veniat ad patrē: ⁊ virtute tāti sacrificij vota nra p-
ferāt aī cōspeciū dei: quasi filius ad patrē nō alce-
dat: si deuotio nra illuc nō pueniat. Tali rōe roga-
mus vt sicut xp̄s ante discipulos a terra trāslatus
ē i celū. ⁊ fact⁹ ē inuisibilis a cōspectu eorū ipsi post
ea missurus spūs sc̄i donū: ita hec hostia ab altari
terreno sup qd̄ imolatur: ad altare sublime aī cō-
spectū dei transferatur: vt inde oī bñdictōe cel̄i
et gfa ipleamur. ⁊ que visibiliter tractāt in terra.
inuisibiliter opetur i celo. Hic oblata. ibi accepta
nō mutatiōe loci: vel rēporis accessu. vt ceptus ab
hoc loco translatōis motus: ad aliū postea pfectat
locū. sed sub eodē loco qui panis erat fit xp̄i caro.
nō transferē loco. vt de pane fiat caro. transferatur:
tamē ab altari ad celū. quia trāffertur de pane ad

deū. sed qz deus est vbiqz. nō fit loci mutatione vt
cōlūatur deo de pane facta caro. transferē intus
ad deū iuisibiliter. nec mouetur exterius ab altari
visibiliter oblata in altari deuotiōe hoīm accepta
in celo ppiciatōe dei. Tunc enim a deo quasi acce
piatur: qñ deus nobis propiciatur. z celestis bene
dictio nobis ab eo mittitur. sed xp̄us non eguit an
gelorū auxilio quando sua virtute ascendit in celū
Quid ergo oramus hanc hostiā pferri per manus
angeli añ conspectū dei? cū angelorū officia nō sint
necessaria huic perlationi. Sed hoc qđ dictū ē qđ i
perlatione corporis z sāguinis xp̄i rogamus vota
nra perferri. Sūt enim angeli nobis deputati qui
offerāt deo quotidie vota nostra. Vñ scriptum est
Qñ angeli eorū semper vidēt faciem patris. Ora
mus itaqz sub occasione xp̄i perferri vota nra per
manus āgeli: vt vota bona pferāt boni āgeli sub p
textu tanti sacrificij (Supplices te rogamus oēs
de⁹) Supplicam⁹ tibi: icurruamur añ te. obnixius
deprecamur. oñde oīpotentiam. extende manum
tuā validā. vt que ppitio ac sereno vultu respicis
eciā ad iuisibilia z sublimia tua perferātur. et con
spectui tue maiestatis admittas. Hic necessitas in
curuatōis. Hic opus supplicatōis. Hic incūbit cō
sumatio locius nostri laboris. vt hec hostia pferat
in sublimē altare tuū i cōspectu diuine maiestatis
tue. Quid est hoc: quid est pferri hostiā in sublimē

Altare tuū: nisi ouē humeris pastoris imponi: Et
quid ē ouis imposita humeris: nisi homo assumptus
a vbo: et quid est sublimi⁹ verbo dei: quondie assu-
mit fidelis sibi verbū dei participatiōe hui⁹ sacri-
ficij: verbū igit^r dei sublimē altare est. ad quod ora-
mus hostiā perferri i cōspectu dei. et per eam nos
introduci. Cōspectus dei est verbū patris i quo cō-
spicit oē quod facit Nam omne quod agit pater in
verbo eius est. nā qđ factum est in ipso vita erat. et
in principio deus creauit celū et terram. i. i verbo
et verbo dñi celi firmati sunt. Et omnia in sapiētia
fecisti. Quid rectius est conspectus dei q̄ sapiētia
sua: in qua cōspicit oē quod agit. Hostiam ergo p-
ferri i sublimē altare i cōspectu dei qđ ē: nisi obla-
tionem nr̄am cōiungi verbo: vniri deo: fieri deum
et per eam nos a deo assumi. et vota nr̄a acceptari
(Ut quotquot ex hac altaris participatiōe sacrosac-
tū filij tui corpus et sāguinē sūperimus: omni bene-
dictiōe celesti et gracia repleamur. Per eūdē dñz)
Habet ecclia i terra altare visibile. apđ deū i celo
hostia quā in altari deo offerimus. Deo cōiūgitur
vt sit deus. In hoc sacrificio cōiungūt^r terrena ce-
lestib⁹. creatura deo. Cū de hoc altari sumim⁹ cre-
aturā accipimus de sublimi deū. Cum hic corpus
et sāguinem xp̄i sumimus: de celo deū accipimus.
in quo oī benedictione celesti. et gracia replemur.
Sumimus hic visibiliter corpus et sāguinem xp̄i

sumimus iussu aliter de celo quo plata sunt benedi-
ctione et gratiam dei. Sumimus inquit benedictionem et
gratiam. Siquidem digne sumimus christi corpus et
sanguinem. Nam qui indigne sumit: ore quidem sumit
et dente terit corporaliter. sed nichil proficit spiritalia-
liter. immo qui corpus et sanguinem domini accipit in-
digne: iudicium sibi manducat et bibit. Ideoque roga-
mus ut quotquot ex hac altaris parti. scilicet corpus et
sanguinem sumpsimus. inde quo plata sunt omni be-
nedictione et gratia repleamur. Hactercia per yodo
quam in consecratione corporis et sanguinis christi sudavi
hucusque finita. sumit exordium hinc quarta. quam confe-
cto corpore et sanguine christi: redit ad rogandum pro
viviis et mortuis: fidentior exaudiri patrocinio sa-
crificij. Memeto domine famulorum famularumque tuarum
qui nos precesserunt cum signo fidei et dormierunt in sono
pacis. Hic solet fieri memoria amicorum et familiarium
defunctorum. Ipsis et omnibus domine in christo quies-
centibus locum refrigerij. lucis et pacis ut indulgeas
deprecamur. Per eundem christum dominum nostrum amen.
Ipsis quorum memoriam egimus: et postea reliquis
omnibus indulge. scilicet qui officium huius sacrificij cele-
bramus presentes. vel secundum solitarios qui in cor-
pore ecclesie per totum orbem terrarum fideliter tibi ser-
uimus. Nobis quoque peccatoribus famulis tuis de mul-
titudine miserationum tuarum sperantibus partem ali-
quam et societatem donare digneris cum sanctis tuis

aplis/ & martyribus, cum Johanne/stephano/ma-
thia/barnaba/ignatio/alexandro/marcellino/pe-
tro/felicitate/perpetua/agatha/lucia/agnete/ce-
cilia/anastasia, & cū oībz scīs tuis itra quorū nos
cōsorcium nō estimatoz meriti, sed venie quelumus
largitoz admittre. Per xpm dñm nostrum. amen)
Totū hūc textū neicio facere verbis alijs planio-
rē (Per quē hec oīa domine semper bona creas)
Per quē dictū est relative, ad hoc qđ dixerat Per
xpm dominum nostrum, Sed mirū est qđ dixit plu-
raliter hec oīa bona, cum corpus et sanguis xpi
non sint nisi vnum, sed in vno xpi corpore sunt mul-
te forme vt vna sit substācia & figure mīte Quot ei
apponūtur panes: tot manent figure substāciarū
pluralitate cōuersa in vñū corpus xpi: vt visibili-
ter appareat pluralitas vbi est invisibiliter substan-
cie vnitās, & vñū indiuiduū in substācia vbi multi-
plex ē in figura, Apponūt panes figura plurales,
et substācia sit corp⁹ xpi, manet pluralitas figura-
rū, cessat substāciarum pluralitas, Est vnum indi-
uiduū: apparēt plura, Proinde modo sicut ē modo
sicut apparet de corpore xpi loquimur, sepe dici⁹
in distributione dñici corporis, hostias multas ex-
pendimus, vel in pluribus hostijs multos vno xpi
corpore reficim⁹: i vno verliculo mōstrantes & eo-
rū que apparent pluralitatē, & ipsius substācie in-
uilibilis vnitatem, Cū hostias plures et vñū dici-

mus corpus. s; et i hoc loco dicimus hec oia bona
oēs iēz hostias quas in toto orbe immolat ecclesia
que qdē silensibiles intueris qualitates i finite sūt
nūero. Si substācia sāguis ē vnus: z vna caro que
sēp a deo creātur. quia que semel verbi sui corpus
creauit de vrgine: quotidie de pane creat ei⁹ carnē
et de vino sāguinē (Sanctificas) Sanctificat quo
tidie orōe sacerdotis et cooparatione spūs sancti.
(Viuitificas) Quotidie viuitificat corpora iaiato pri⁹
dans vitam. Un e: prius dicebatur rōnabilis hec
hostia (Benedicis) Quotidie benedicit scdm q su
perius precabamur: eam i oibus fieri benedictā z
quattuor subiūgimus spēs bñdictiōis (Et prestas
nobis) Quotidie pstat nobis corp⁹ filij sui. q: qd ē
apd patrē i sublimi: quotidie pstat nobis i altari. z
qd and eū donū ē i celo: apd hoies datū ē in terra.
dat hoibz i figura panis: qd i celo z i terra sistit i
vā sba carnis (p ipsū. z cū ipso. z i ipso ē tibi deo pri
oipotēti ois honor z glā i vnitāte sps sci de⁹ p oia)
Per quē pater de pane carnē creat: scificat: viuitifi
cat: bñdicit z pstat. Per eūō ipsū filiū ē deo pri cū
spū scō ois honor z glā. Est honor z glā pri p fili
ū sicut scriptū ē Pater manifestauit nomē tuū hoibus
quos dedisti michi. z pter clarifica filiū tuū: vt filius
tuus clarificet te. hz eciam gloriā e: honorē pater
cū filio cū quo indiuisā hz potenciā z diuinitatem
Nā cū quo habet omnia: cum ipso habet z honorē

et gloriā. habet etiā in ipso honore et gloriā pater i
quo est. Nā scriptū est. Pater i me est. et ego in pte
qz pater in me. Ideo quicquid habet pater habz i
filio. Nō em habere potest nisi i ipso in quo ē (Ore
mus pceptis salutarib⁹ moniti) Cohortatur orare
subdens causā. qz sumus ide pcepto salutari ad
moniti. Lege euāgel ū et inuenies pceptū cur hāc
solā orōem pcedit adhortatio. cū plures i hoc ca
none faciamus. et ad nullā hortati sum⁹. qz ille sūt
inferiores et huāna rōe cōposite. hec perfecta hec
a solo dño formata. vñ seqtur (Et diuina institutōe
formati) Sicut euāgelū narzat dñm rogabāt apłi
doce nos orare. et dñs iformauit eos huius orōis i
stitutōe (Audem⁹ dicere) Audacia uideret^r et pre
sūptio hoies diuina. et iñfirmos pfecto pponere nisi
essem⁹ forātī diuina institutōe. Audem⁹ ergo obe
diēcia nō audacia. Audētes obediēcia laudādi sūt
audētes audacia rei sūt. Aus⁹ obediētie bon⁹: aus⁹
supbie malus. et sicut orādi cā subiūcta est. quia p
ceptū est. ideo audēdi cā precessit: qz inde sumus a
deo formati. dicētes Oremus. qz inde sumus pcep
tis salutaribus moniti: et audem⁹ dicere. qz ide su
mus diuina institutōe formati Nā inde oram⁹. quia
inde pceptū accipimus. et ideo audem⁹. quia nos
pauidos ad hoc de⁹ animauit. dedit pceptū orādi
ad salutē. dedit fiduciam audēdi propter timorem
(Pater noster qui es in celis) Dñicā orōem nō ex

pono: q: mltos prēs exposuisse reperio. nec oportet
hic ponere: qd multis i locis promptū est inue-
nire(Amen. libera nos quesumus dñe ab oibz ma-
lis: pteritis pñtibz et futuris. ⁊ intercedēte brā et
gloriosa sempq; virgine maria. ⁊ beatis ap̄lis tuis
petro et paulo atq; andrea cū oibz sanctis. da ppi-
cius pacē in dieb⁹ nostris. vt opere mie tue adiuti
et a peccato simus liberi. ⁊ ab oī perturbatiōe se-
cūri. Per dominum nr̄m iesum xp̄m filium tuum
qui tecū uiuit ⁊ regnat in unitate spūs sancti deus
per oīa sc̄la sc̄loꝝ amen. Pax dñi sit sēp vobiscū.
Et cum spū tuo. Agnus dei qui tollis pctā mundi
miserere nobis) facta confirmatione dñice orōis
dicēdo amen. tocius text⁹ qui seq̄tur p venia pec-
catorū orat et p pace. sumpto p̄ncipio suo de fine
dominice orōnis que orat contra peccata: dicēdo.
Sed libera nos a malo Inde seq̄ens text⁹ incipit p
pctis: dicēdo (Libera nos quesumus dñe ab oibz
malis) Inde seq̄tur p pace (Da propicius pacē in
diebus nr̄is) Inde p peccatis nr̄is (Ut a peccato
simus liberi) Inde p pace (et ab oī perturbatiōe
secūri) Iterū sequitur pro pace (Pax dñi sit sēp
vobiscū) Un̄ pro peccatis bis iteratur Agnus dei
qui tollis pctā mūdū miserere nobis. Inde p pace
(Dona nobis pacē) Et sic finis ⁊ cōsumatio sacri-
ficii fit de pace: vt maneamus in pace. Un̄ ⁊ in con-
sumatione sacrificij osculū pacis sumimus. quo ⁊

nostrū in sacrificio assēti participatiōe offerimus
et q̄ debeamus in pace manere significamus.

Sacri canonis missę expositio a magistro Odone
Cameracensi episcopo edita finit feliciter. Utilis
admodū viris ecclesiasticis. Impressaq; Parisius
In campo gaillardi Per Guidonem Mercatoris
Anno dñi. Millesimo quadringentesimo nonage
simo quarto. Die vero ij. mensis Julij

la Douce à l'oe 391.

